

Nr 62.

Av herrar **Corneliusson** och **Olsson** i Broberg, om tull å kokta räkor.

Det svenska västkustfisket i gemen har otvivelaktigt speciellt på grund av de under de senaste åren rådande abnorma internationella valutaförhållandena och den därav skapade övermäktiga konkurrensen från fiskproducerande länder med i förhållande till vårt land deprecierad valuta lidit avsevärt avbräck och sett avsättningsmöjligheterna för sina produkter å såväl den utländska som den inhemska marknaden minskas i hög grad. Någon säker tendens till en återgång till före kriget rådande förhållanden mellan olika länders valutor kan icke skönjas. Under dylika förhållanden kan det icke anses annat än skäligt, att det svenska västkustfisket genom statsmakternas försorg beredes det skydd för avsättning å den inhemska marknaden, som dess nationella betydelse kräver.

Till de grenar av västkustfisket, som blivit lidande genom ovannämnda förhållanden, hör även räkfisket. Ett mindre tullskydd å kokta räkor skulle helt visst vara motiverat och i sin mån bliva åtminstone till någon hjälp för den svenska fiskerinäringen. Ur folknäringssynpunkt skulle emot en sådan åtgärd intet speciellt kunna erinras, då tullen skulle komma att drabba en vara, som i stort sett är att räkna som lyxvara, och då det inhemska behovet utan svårighet kan fyllas genom svenska fiskare.

På grund av vad vi sålunda anfört få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta införandet i tulltaxan av en tullsats å kokta räkor av 50 öre per kg., d. v. s. samma tullsats som gäller i rubrik 168 av tulltaxan.

Stockholm den 18 januari 1923.

B. Corneliusson.

Oscar N. Olsson,
Broberg.